

Pametni veter

(Lužiskosrbska pravljica)

Stoletni hrast se je hvalil: „Jaz sem najlepše drevo v gozdu. Moje veje so močne, listje je čvrsto, deblo je silno, da ga odrasel mož ne more objeti z obema rokama. Vsi ljudje me spoštujejo in cenijo. Noben črv ne uniči mojega lesa, tako je trden.“ Smreka se je hrastu uprla: „Kaj, ti da si najlepši? Jaz, smreka, sem najlepša v gozdu. Tvoje listje pozimi odpade ali pa vsaj ovene in porumeni. Jaz zelenim spomladi, poleti, jeseni in pozimi! Moje deblo je vitko in visoko. Moj les hvalita oba: tesar in mizar.“ „Ne, ne, ne,“ je zašepetala breza. „Le pogledjte mene! Mar nisem najlepša? Moje lubje je belo kot prvi sneg. Kdor me zagleda, zakliče: „Poglejte, kako je bela breza lepa.“

„Poslušajte, brat in sestri!“ je zadrhtela lipa. „Če je kdo v gozdu lep, potem sem to jaz. Lipo vsadijo tudi sredi vasi. Ko vzcvetim, diši po vsej dolini. Iz mojih cvetov se napajajo čebele in polnijo satje z najslajšim lipovim medom. Ljudje nabirajo moje cvetje, iz njega kuhajo dišeč zdravilni čaj.“ „Nikar se ne prepirajte!“ se je oglasil nežni veter v vejah. „Prelepa in koristna drevesa ste, radi vas imajo ljudje in rade vas imajo živali!“

Preberi glagole in tvori preteklik.

Drevo ... ozeleni – je ozelenelo

raste _____

cveti _____

omahne _____

usahne _____

pade _____

odmira _____

poganja _____

obrodi _____

se barva _____

hladi _____

šelesti _____

šumi _____

stoji _____

poganja _____

brsti _____

Odlomke iz besedila *Pametni veter* pretvori v preteklik.

Hrast: Jaz sem _____ najlepše drevo v gozdu. Moje veje so _____ močne, listje je _____ čvrsto, deblo je _____ silno, da ga odrasel mož _____ objeti z obema rokama. Vsi ljudje _____ me _____ in _____. Noben črv _____ mojega lesa, tako je _____ trden.

Smreka: Kaj, ti da si _____ najlepši? Jaz, smreka, sem _____ najlepša v gozdu. Tvoje listje _____ pozimi _____ ali pa vsaj _____ in _____. Jaz _____ spomladi, poleti, jeseni in pozimi! Moje deblo je _____ vitko in visoko. Moj les _____ oba: tesar in mizar.

Breza: Mar nisem _____ najlepša? Moje lubje je _____ belo kot prvi sneg. Kdor me _____, _____ : poglejte, kako je bela breza lepa.

Lipa: Če je kdo _____ v gozdu lep, potem sem to _____ jaz. Lipo _____ tudi sredi vasi. Ko _____, _____ po vsej dolini. Iz mojih cvetov _____ se _____ čebele in _____ satje z najslajšim lipovim medom. Ljudje _____ moje cvetje, iz njega _____ dišeč zdravilni čaj.